

נבוואה. וזרעו של עשו יעל האור והגבואה. מפני מה? מפני שהזרעו של יעקב לא ראה גאותה, ואינם עוסקים בתורה, ועל כן ימן רשות ויעול טוב הארץ והגבואה. רבוי יהודה ברבי יהושע אמר, ימן רשות, אלו אמות העולם שיש להם ממשלה בעולם זהה, מפני שלא למד יישראלי צדק.

פרשת ווישב

בא וראה כמה שנים ישב אותו צדיק, שלא ראה את אביו עשרים ושפטים שנה. הרי הם ישבו במצרים עשרים ושפטים שנה, לכל שבט ושבט מאותם עשרים השבטים שמכרו אותו. לפיכך החשבון היה מאמים ועשרים שנה לכלם. תורייד מהם עשר שנים שנכו להם בדין של מעלה בשביל עשרה שבטים קדושים שמתו שם במצרים - נשארו מאמים ועשר. וזה שפטותם בראשית מאה ורדו שמה.

בא וראה, כשהגומו החתאים והשפט ההוו לא נשמרה קרואין, שבתווב (ירמיה י) ולא הוציאו משא מפתיכם ביום השפט. אל פטלו עליכם משא של עוננות, שהיה מגן עליכם מהם يوم השפט. ולא שמעו לנוquia, והתעוררוה עליהם חרב נוקמת נקם ברית. מי הבהיר? זו שפט, שפטותם שמות לא לדורותם ברית עולם, ובנית מילאה, שפטותם (ירמיה י) ובשר קדש יעבור מילאה, ובנית הצדיקות ליה.

וחבל בדרכה אתה - שפט ובנית מילאה וצדיק. וזהו סוד (עמוס ב) על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיכגה, וכלם תולה במקרים בכיסר צדיק. ואנו התחלנו להשופעך שבע על חטאיהם,

של עשו יעול האoir והגבואה. מפני מה, מפני שזרעו של יעקב לא ראה גאותה, ואינם עוסקים בתורה, ועל כן ימן רשות ויעול טוב הארץ והגבואה. רבוי יהודה ברבי יהושע אמר, ימן רשות, אלו אמות העולם שיש להם ממשלה בעולם זהה, מפני שלא למד יישראלי צדק.

פרשת ווישב

הא חזי, כמה שניין יתיב ההוא צדיק, שלא לאבוק עשרין ותרין שניין. לא איןונו יתבו במצרים, עשרים ותרין שניין, לכל שבט ושבט מאינון עשר שבטים דזבינו ליה, לפום הוושבנא והוא מאתן ועשרין שניין לבלהו, כל מיניהם עשר שניין, דגניתו לון בדינה דלעילא, בגין עשר שבטים קדישין דמיתו פמן במצרים, אשთאורי מאתן ועשר, הרא הוא דכתיב, (בראשית מב) רדו שמה.

הא חזי, פד גרמו חובין, והאי שבת לא אתנטיר בדקאי אותן, דכתיב (ירמיה ז כב) ולא תוציאו משא מפתיכם ביום השפט. לא תטלין עלייכן מטולא דחובין, דהוה מגין עלייכן מנייהו, יום (ד) לו ע"ב) השפט.

ולא שמעו ליה לנבייה, ואיתער עליהן (ויקרא כה) חרב נוקמת נקם ברית. מאן ברית, דא שפט, דכתיב (שמות לא טו) לדרכם ברית עולם. ובנית מילאה, דכתיב (ירמיה יא טו) ובשר קדש יעבור מעלהיה. ובנית צדיק דזבינו ליה.

ובכלא בחד דרגא, שפט, ובנית מילאה, וצדיק. ורזה דא, (עמוס ב) על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיכגה, וכללו תלי במקרים בכספי צדיק. וכדין שרו לאשעתם לאשעתם. ואתגזר עליהן בגלותא